

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

Y

REDACCIÓ

LIBRERÍA ESPANYOLA

Rambla del mitj, 20.

BARCELONA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre	8 rals
Antillas (Cuba y Pto. Rico)	46 ¢
Estranger	48 ¢

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

INGLATERRA.

Si aixó es DIPLOMACIA no sé qué será BARRA.

EL NUDO GORDIANO.

Ja saben qu' es lo que se 'n diu *El nudo gordiano*.

Contan que Alejandro Magno á lo millor de las sèvas conquistas, vá trobarse al arribar á un poble ab un nus tant rarament lligat, qu' era impossible desferlo.

Los oráculos deyan que qui desfés aquell nus seria rey y senyor de tota l' Asia.

Molts havian probat de sortirse ab la sèva sense consegirho.

Alejandro era un minyò de geni, y va exclamar: «Lo que no pot deslligarse 's romp» y tranyent la xarrasca, ¡zàs! parteix lo nus pèl mitj.

Aquesta feta vá ser tant sonada, que la locució *el nudo gordiano*, ha atravesat los sigles, arribant viva encare fins als nostres dias.

No fá pas gayre que un poeta de talent, lo Sr. Sellés ha escrit un drama ab aquest títol, que per cert ha alcançat per tot arréu una acullida entusiasmada.

El nudo gordiano de 'n Sellés es lo llás del matrimoni, tant dols quan las dos naturalesas que per ell que tan unidas s' avenen y s' estiman; tant terrible quan per entremitj hi juga la desconfiansa, l' infidelitat, la falta de carinyo.

Un marit que adora á la sèva esposa descubreix de prompte una infidelitat inesperada, y en un moment tot aquell carinyo, tot aquell amor, tot aquella passió 's converteix en un volcan de ira, de vergonya, de dolor, de venjansa.

¿Quin recurs l' hi queda al marit enganyat? *Ecco el problema.*

Una separació dona llech als comentaris y á las brometas de la gent desocupada y entretinguda.

Lo divorci, ho diu l' autor: es una patent de piratería; y mentres vosaltres vos consumiu devorats per la vergonya, l' vostre rival passeja als vostres ulls mateixos l' enfit de la sèva conquista.

¿Qué més queda, si 'ls medis legals no bastan? Arrastrar á la dona infiel á casa vostra, tancar-la en un aposento, tenir-la y olvidar-la, fer que siga encare la vostra esposa als ulls dels altres y fer que siga la vostra presonera als vostres ulls: engabiar-la com una fiera perque l' amant quedi comunicat ab ella: enterrar-la viva.

Pero si entre mitj hi ha familia ¿quin exemple será aquest pèls fruits de l' unió matrimonial? ¿que dirán los criats, que dirán los parents, que dirán los que intervenen en la vostra casa, que dirán los que avants sigueren testimonis de la vostra d' txa, y que avuy vos contemplan retrets, ensimismats, separats del mon, sense esplicarse la causa ó l' motiu?

Y per altre part ¿qui será la víctima de aquest sistema insostenible, la presonera ó l' escarceller? ¿qui tindrà prou paciència per devorar aquest doble martiri?

La dona busca la llibertat y en un moment de descuit vos fuig de casa.

Lo marit la sorprén anántse'n ab l' amant, la sanch l' hi puja al cap, y fora de sí, agafa una pistola, y romp *el nudo gordiano* ab la vida de la sèva esposa.

Veus' aquí l' única solució del problema.

Veus' aquí l' drama de 'n Sellés.

Veus' aquí *el nudo gordiano*.

Jo 'n sè un altre.

El nudo gordiano de 'n Sellés se desarrolla dintre de la familia; l' mèu se desarrolla dintre de la nació.

Lo mèu es més capital.

En Cánovas l' ha lligat: l' orácul ha dit: *Qui 'l desfassi será duenyó del poder.*

Fins are han sigut inútils tot los esforços; y l' país ab ansia ha buscat á un altre Alejandro, y aquest Alejandro no ha aparegut encara.

El nudo Canoviano es terrible: está lligat al rededor del coll de la nació, y aquesta s' ofega y corre perill de estrangularse.

Mirèn, desde que aquest nus s' ha format, augmenta l' malestar, escaseja el treball, creixen los tributs y es cada vegada més fondo l' abisme de la miseria.

En diversos punts del país, com are ha succehit á Valls, hi ha familias enteras que sucumbeixen ó poch menos, víctimas de las torturas de la fam.

Las fincas dels contribuyents que no poden dur la pesada carga de las contribucions son venudas sense pietat á pública subasta.

La paralisació de l' industria es general, y masses de honrats treballadors han de viure, apelant al vergonyós recurs de demanar per carrers y plassas una miserable limosna.

Lo nus apreta; lo nus no 'ns deixa viure.

Ah! Y per altra part no 'ns deixa ni l' consol de salvarnos.

Demanéu á la premsa qu' enrahoni, y la premsa 'us senyala la lley de imprenta. Figureu un metje de molta ciencia colocat al péu del llit del malalt ab una mordassa á la boca y ab las mans agarrotadas, á quí l' hi diuen: «Are, vosté, recepti.

Demanéu als ciutadans que 's reuneixin y s' ajuntin y tractin de las sèvas dolencias, y una prohibició sistemática 'ls diu que aixó que avants tant se feya, avuy ha passat de moda.

Demanéu los que impulsats pèl propi dolor que 'ls ha près l' ús de la paraula, sense dirse res ja que no poden, sense comunicarse mútuament los medis millors de salvarse, ja que no 'ls ho permeten, quan arribi l' cas acudin á las urnas y elegeixin als representants més capassos de salvarlos, y trobarèu que entre las urnas y 'ls ciutadans que més necessitan de un remey eficás, s' hi aixeca la barrera del cens electoral, del vot limitat, y la contra-barrera de las ilegalitats, de la coacció, de l' influencia...

Ah! Es molt estret, es molt ben lligat aquest nus de la política doctrinaria, que are á última hora ha vingut á fer la felicitat d' Espanya.

Jo me 'n rich quan veig que 'ls constitucionals ja fá tant temps que jugan á desferlo.

¿Esforços inútils, temps perdut!

L' orácul ha dit que qui 'l desfés sería duenyó del poder, y aquells que recordan lo que han sigut los constitucionals están ben segurs de que no han nascut ells per desfer uns embolichs semblants.

No hi ha entre ells cap Alejandro Magnó.

Si alguna vegada, acceptant la política doctrinaria del autor del embolich, s' esforsan en afliuxarlo, per compte de lograrho encare l' estrenyen, que aixó t' l' nus de aquesta política, no vol ser tocat.

Ademès certas infidelitats á certs juraments, ho ha demostrat lo senyor Sellés, portan molt malas conseqüencias.

Lo nus de la política doctrinaria, sols pot desferlo la política democrática.

No es necessaria l' espasa que mata, sino la rahó que convens, y l' opinió pública que resol sense fer mal los conflictes més complicats; los nusos més estrets, las dificultats més insuperables.

Paciencia y perseverancia, que no hi ha corda de canem que no 's gastí y que no 's consumeixi.

P. K.

TEATROS.

L' obra capital que durant casi tota la semana ha sostingut al major número de empresas es la creació de Sellés *«El nudo gordiano.»*

Hem tingut *Nudo gordiano* al Principal, al Romea y á Novedats, y 'n tindrem al Liceo segons todas las apariencias y fins al Odeon. Per tot arréu l' obra ha excitat gran entusiasme, per tot arréu los actors han fet lo que han pogut en la sèva interpretació, encare que no tot lo que l' obra 's mereix; pero, amigo, allá hont hi veyém bona voluntat, t' de haberhi una mica d' indulgencia.

¿Qué t' l' obra de Sellés, per haver cridat de tal modo l' atenció pública? Vostés coneixen l' assumpto; d' ell n' hem parlat en l' article de fondo, y ja comprendrán que lo primer que t' es un assumpto interessant, qu' enclou un verdader problema social. T' la pintura de tipos especialment la del marit, feta de má de mestre. No es la copia servil de la realitat, sino la creació de un poeta: lo mon real, de un marit enganyat se 'n riu; y l' poeta ha volgut dignificarlo, ha volgut que s' imposés sobre l' cor dels espectadors y ho logra. Aixó, un desarrollo felís, portat sense esforços ni violencias, y un número gran de imatjes, de pensaments, de sentencias que brotan á cada vers ab un vigor y una fecunditat inagotables, fan que l' obra de 'n Sellés siga una joya d' or incrustada de pedras preciosas. No hi busquin efectes rebus-

cats, no hi busquin sorpresas, no hi busquin quincallería: en lo *Nudo gordiano* tot es de bona lley; es l' obra de un poeta, que de la primera volada 's coloca á l' altura dels Ayala, García Gutierrez, Hartzembursch, Tamayo y Florentino Sanz.

La companyia lírica del Principal ha continuat sostenirse ab *Mignon*. Convenientment reforçada, debia cantar dijous *«Prá Diábolos.»* Tot anirá endavant si 'ls nous artistas que venen precedits de algun nom no fallan.

En lo Liceo á més de la *Aida*, que fins vá representar-se l' diumenje á la tarde ab un plé espantós, s' ha posat la *Lucia*, estrenantse un nou tenor, lo senyor Bolis. Si 'm preguntan que me 'n sembla del nou artista, jo 'ls diré: ¿qué 'ls sembla de la fesomia de una senyora que porta un vel á la cara? No la coneixerán: donchs succeheix lo mateix, tractantse de un tenor costipat.

Al Circo, cada dia una nova sarsue'la del antich repertori, y la concurrencia cada dia més retreta. Es que no basta mudar cada dia d' obra: es millor ferne pocas y ben fetas.

A Romea ja 'ls ho hi dit: la *Fals* y el *Nudo gordiano* han fet lo gasto; á l' Odeon *«El sitio de la inmortal Gerona»*, y á Novedats *Nudo gordiano* diumenje á la tarde, sent lo primer teatro que al públich de havent dinat l' hi dona una obra tan notable. Ja 'ls hi asseguro jo, que no l' hi faltará concurrencia.

Avuy surt l' *Almanach de la Campana de Gracia*.

Com que no m' está bè alabarho, no 'ls diré res més sino que 's recordin del Almanach del any passat. Amès del llapis intencionat de 'n Mestres hi trobarán firmas conegudas y apreciadas y treballs molt dignes de aquestas firmas.

Val un ral no més.

Als corresponsals se 'ls farà la rebaixa de costum.

Un síntoma de la present situació:

Lo Senat ha empleat més temps, més interés y més sessions discutint un projecte de lley de cassa que l' projecte de lley d' expropiació forosa. En lo primer se tractava de agafar una llebra, y en lo segon de arruinar á un propietari.

Un altre:

S' ha discutit sobre sí l' escarapela de la tropa será roja ó será hermella y groga, y en Cánovas que quan la revolució vá combatre l' escarapela de dos colors, are l' ha acceptada, ab tanta fuga, que ha dit que si no s' adoptava, dimitia.

Ja 'u veuhen; per una qüestió de colors, ab una mica més perdém á n' en Cánovas.

Sembla impossible que una cosa tan petita puga produhirne una de tant grossa.

Jo l' escarapela l' hauria adoptada verda; del color dels ulls del país.

Ja s' acostá un' época fatal per moltas familias.

Parlo de las quintas, per las quals s' están fent los alistaments.

Com aquest any, ab lo trabucament general, las lleys son novyas y 'ls minyons alistats poden contreure involuntariament responsabilitats molt grossas, jo crech prestar un servey recomanantlos lo *Manual de quintas* de D. Ricardo Canales, persona molt entesa en l' assumpto, que conté en un tomo bastant abultat todas las disposiciones ab explicacions y notas aclaratorias, y que 's vén á tres pessetas en la librería d' en Lope.

Avants de l' interpelació sobre l' estat de las Provincias Vascongadas, en Cánovas estava sempre malalt, queixantse continuament de la garganta.

Un xusco, deya:—Aixó es que aquestas provincias se l' hi han atragantat.

Al ministre d' Hisenda un dia se l' hi vá atragantar un ós de pollastre.

Y al país se l' hi ha atragantat en Cánovas y l' ministre d' Hisenda, de manera que tothom patéix.

La Cámara italiana vá derrotar al ministre Cairoli.

Cairoli seguia una política liberal y 'ls reac-

cionaris prenent peu del atentat de Nápoli han derrotat al autor de aquesta política.

De manera que ben mirat, no han sigut las dretas sino 'l regicida Passanante, qui ha tirat a terra 'l ministeri.

Entre la gent sensata, la gran qüestió es no deixar perdre cap oportunitat de fer un bon negoci.

*
**

Una pregunta:

¿Per quin motiu lo regicida Oliva Moncusí no ha fet caure a n' en Cánovas y en Nobiling a n' en Bismark?

Una noticia que 'ls interessa:

Per la vigília de Nadal estém preparant un número extraordinari.

A més dels originals de costum, donarem un retrato del inolvidable Rivero y un altre del poeta Sellés, tots dos demòcratas; lo retrato del que se 'n ha anat deixantnos los grandiosos recorts de la seva época primera, y del que are reciénment ha cenyit lo seu front ab llorers de aquells que no 's mustigan.

Ja veuen que 'l número será verdaderament extraordinari.

Dias endarrera vá publicar lo Brusi una carta del cabecilla Mendiri, renunciando al honor de ser carlí y fentse moderat.

L'avi de la premsa de Barcelona d' aquesta feta vá demostrar una alegría tant gran, que de bona fé 'ns creyam que al dia següent se feriria.

«En un mateix camp veurém reunits, deya, als que creuen que no hi ha transacció possible entre la fé y l' incredulitat, l' ordre y l' desordre, l' autoritat y l' anarquia, la llibertat cristiana y l' despotisme pagá, lo patriotisme desintressat y la política especuladora, la moralitat y l' immoralitat.»

Y habia de anyadir: lo barret de copa y la boina y un san Cristó y un parell de pistolas.

¡Lo patriotisme dels carlins! ¡La fé dels carlins! ¡La llibertat dels carlins! ¡La moralitat dels carlins!

Vaja que tot aixó ben embolicadét ab un full del Diari de n' Brusi pot servir de taco, quan se tracti de fusellar a un liberal.

Lo govern quan se vá tractar d' enviar a Madrid com a embaixador de França a M. de Choiseul, vá tirarhi cossas, significant qu' era massa republicá.

Are en lloch de aquest senyor s' hi ha enviat al almirant Jaurès.

Aquest no sol's es republicá, sino qu' es republicá de armas tomar.

Aixís m' agradan los homes: a qui no vol caldo, tassa y mitja.

Recomaném lo magnífich y variat surtit de décimas per felicitacions al cromo y de sorpresa que 's venen en lo carrer de Gignás núm. 20 cantonada al carrer del Regomir, (botiga). Ne trobaran de totas classes y preus y per tots los oficis.

REVISTA.

Pues senyors, aixó es la mar; la situació es deliciosa, magna, fantástica, hermosa: no hi ha res per criticar.

Jo no crech pas que en cap puesto marxio tan bé com aquí... (jeh, no pensio mal de mí no menjo del presupuesto)

Si senyors, poquet—a—poch un se desperta a las nou: que veu mal dia... ¡no 's mou! que veu bon dia... ¡tampoch!

¿Qué 'n treuriam de llevarnos si no tenim res que fé? Ja que a n' el llit s' hi está bé dormim dorchs, ¿qui fa cansarnos?

Y 'ls uns dormen, y 'ls que no passejan d' amunt d' avall; es clar, no tenim treball per forsa hem de fé 'l senyor.

Lo dia es pesat y curt, mes molestós que un mal gástrich, lo sol surt tart y hasta ab fástich, y si té ma'dra ni surt.

May fa falta un entrebarch pe 'ls carrers: dem quatre vols, ¿fa sequed t' pl-ns de pols; al revés, ¿p'ou? pl-ns de fan'h.

Aqueil que té roba 's tapa

per defensar' del hivern; lo qui no 'n té, ve 'l govern y l' hi fa aguardar... la capa.

Felissent y ab pau divina passa 'l ma'i; arriba ja lo moment d' aná a diaá y aquell que pot ferho, dina.

Qui no pot, sense recel, passejant la gana enganya: avuy dia mitja Espanya viu ja de l' ayre del cel.

Y es que l' ayre es baratel y d' ell tot' hom ne disposa; a més, es l' única cosa qu' encara no paga dret.

Segnim: lo sol, si es que 'n fá, s' amaga detrás la serra, y gradualment la terra ja comensa a negrejá.

Venen las sombras primeras y en botigas y en portals tot' hom excén los faals, millor dit, las llumaneras.

Los botiguers, per saberho y per deixarho apuntat, contan tot lo que han guanyat, suman, y resulta... cero.

Tocan las vuit de la nit y com que 'l fret no té treva, tothom se 'n vá a casa seva y molts... sense sopa al lit.

Yéns aquí suscitament lo que de sí qu' st temps dona y 'l modo que a Barcelona, s' está vivint actualment.

Tocant als punts generals de novetat no n' hi ha cap; lo peble de sobras sab l' estat dels paste s locals.

Lo parque marxa endavant, la cascada está molt bona, las calsas de 'n Font odona se diu que 's van allargant.

Si p'ou no passa de ralla y d' aixó vé que per sort, l' aygua no ha causat cap mort a la riera de 'n Malla.

Las rahons entre oli y gas segueixen vivas encara; s' ha fet, s' ha dit, mes per ara no hém adelantat un pas.

Uns quants botiguers... tranquils d' embolicarho han probat, mes, com sempre, s' han tallat: jencendre 'l gas! ¡ca, ni 'ls mils!

Los conc' jals fermes y oscos no volen transigi en res; tot está en qui podrá més, los uns fors y 'ls altres foscós.

Molts tacás van a la caixa, y entre ventadas y pluja, al lo griso puja que puja, la bolsa baixa que baixa.

Després de la nit ve 'l dia, després del dia la nit; no se sent ni un clam ni un crit, tot, tot es pau y a'egria.

Lo temps ilustra y ensenya lo molt que 'l bastó avuy pot, probant que l' home 's fa a tot, com los burros a la llenya.

En fi, ré absolutament dona pretest a la crítica pues, com deya La Política, todo va bien, retbien.

C. GUMÀ.

Aixó de l' or ja s' ha fós; are no corre més que paper, y encare molts cops no més que paper mullat.

Lo ministre d' Hisenda més que en acunyar moneda pensa en emitir bonos.

De manera que a Madrid ja no l' hi diuen señor Oro-vio, sino Sr. Bonos-vio.

Una mestra preguntava a una nena quins son los cinch sentits corporals.

Y veyentla tota aturadeta, l' hi deya: —Escolta: quan jo t' enrahono ¿quin sentit t' afecto? ¿l tacto? la vista? ¿l paladar?

—No senyora.

—Vamós a veure, quin?

—L' olfato.

La nena vá dir aquesta última paraula ta-

pantse 'l nás ab un mocador. A la mestra l' hi podia l' alé.

Cosas que 'm fan verdadera llástima: Un mestre d' estudi que no cobra.

Un constitucional que may acaba de arribarhi.

Y un carrabiner de aquells que 's passejan, tot tremolant de fret davant dels estanquillos.

Sr. Comandant, l' hi dirém en castellá, porque 'ns entenga:—«Es quizás la primera vez que los intrépidos carabineros tiemblan.»

A Laroche sur Yone (Fransa) la volta de una iglesia vá anarse 'n a terra agafant a sota a un gran número de personas.

Y encare hi haurá devots que digan: —Desenganyis: la salvació únicament se troba dintre de l' iglesia.

Lo qu' es en aquest poble de Fransa la verdadera salvació tant sols van trobarla los qu' estavan fora.

Un periódich neo de Madrid proposa que 's concedeixi un premi a l' autor de una memoria sobre 'l següent tema:

«Medis de viure sense treballar.»

¡Mal tema!

Se pot desenvolupar en quatre paraulas: «S' agafa un trabuch, se forma una partida carlista, y a viure.»

Dimecres, a la porta del collegi electoral del carrer de 'n Cires:

Se presentava candidat ministerial D. Amador Guerra y candidat constitucional D. Manuel Henrich.

Uns repartidors de candidaturas:—Guerra! Los altres:—Paul!

Los neos francesos persisteixen en voler celebrar ab gran pompa l' aniversari de Joana d' Arc.

Adverteixin una cosa. Joana d' Arc vá ser acusada de bruixa y cremada per ordre de un bisbe.

De manera que 'ls neos francesos a Joana d' Arc se l' estiman com al café, després de haberla feta torrar.

Una escena.

Una minyona jova entra en una botiga de géneros de punt. L' amó la sorprén robant unas mitjas.

—Anéu a buscé un municipal! exclama.

—Per mor de Déu, diu la xicota tirantseli als peus, banyada en un mar de llágrimas. No 'm perdi. Tinga, aquí té un bitllet de cinquanta duros: quédise'l y no diga res.

Comogut lo botiguier, pren lo bitllet l' hi cobra las mitjas y l' hi torna 'l cambi.

La minyona surt de la botiga, plorant de regoieixement.

Y al cap de un rato, ván a cobrar una lletra; 'l botiguier paga ab lo bitllet... y era dels falsos.

La candidatura del Sr. Guerra la van votar los municipals, 'ls polissons, y 'l Sr. Batllori. Ja sabia jo qu' eran gent de guerra.

Lo Sr. Conde de Foxá després de buscarho molt al últim ha sigut elegit diputat.

Peró no 's pensin que per Girona, ni ménos per Santa Coloma de Farnés; no senyors: diputat per Coria.

¡Y díguinli bobo!

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xarxas y endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Ney maco, Almina, Freixeta petit Pigota, Nini Preciosa, y C. Loñip.

Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen, com y tampoch lo qu' es vian los ciutadans J. F. Republicá consumat, Mall'quí de nom, Filagarsa, P. Calongi y P. Fusté.

Ciudadá Pere Perico Perei: La poesia está generalment ben versificada; conté algunas estrofas potras de concepte, y arregladeta podria anar'hi si no tinguessim tants originals pel dia de Nadal.—Titella y C.: Publicarém la combinació numérica.—Freixeta petit: Idem los geroglífichs y 'l problema aritmético.—Almina: Hi anirá 'l quadrat de paraulas, trenca clocas y conversa.—J. Llopert: La poesia de vosió l' hém posada en l' Almanach y ja no hi som a temps per ferhi l' edició que 'ns demana.—Xino: Insertarém la combinació numérica.—Boixompifaig: Va bé la poesia: pero no sabem si l' excés de original que tenim nos permeterà insertar'la: veur m.—Faló: La poesia una sessió vá bastant bé; l' altra es de garbada.—B. I. clá: L' hi agrahim la noticia, pero nosaltres mes que de generatitais nos convé ocuparnos de fets concrets.—Llorens Cap-pelat: No convé donar aquesta noticia: contra las donas fanáticas no hi ha cap més autoritat que la del marit.—Piusquamperfic: La fábua vá bé; no 'ns fassa dir res de la poesia porque 'ns faria remenar molt y 'l temps de que dispusem es curt; si era acceptada, no dupli que sortira més o me nos tart.—P. Salas

y A: Si 'm vol creuer dimiteixi: lo carnestoltes massa que 'l tenim a Madrid: Aquí ja ha passat de moda—Embolica tronas: La letri la encare que ben verificada es bastant fluixa; lo sonet y alguas cansons de Nadal bé.

SOLUCIONS.

À LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—Pagaré.
2. Id. 2.ª—Sinforosa.
3. ENDEVINALLA.—Grua.
6. SINONIMIA.—Parada
4. TRENCA CLOSCAS.—Mataró.
5. QUADRAT DE PARAULAS.—B A T A
A L A S
T A L E
A S E S

6 LOGOGRIF NUMERICH.—Florença.—Afríca.—Florin.—Flora.—Ferro.—Lira.—Lena.—Cana.—Or.

6. GEROGLIFICH.—Detrás la crew lo diable.

Han endavinat totes 8 solucions Titella y C.^a Pa y Naps y Quehifás; 6, Xacoperó 5, J. Llepart, Climent Benet y Pigota; 4, Freixeta petit y Almira; 2, T. J. P. y Ngámena y l' no més Anton dels cunills y Romagosa bis.

XARADAS

I.

Treballantne la dos hu á la totol un cert dia en va tenir la desgracia de ferse mal á la prima; mes l' apotecari Pau per curarli la ferida, li receptá la dos tres y va errar la medicina.

C. CHINAS

II.

Lo tot es nom d' un carrer que pertany á Barcelona, si be es cert que hi fa segona prima en cambi es molt tercer.

UN URGELLES.

ENDEVINALLA.

Fusta tinch susté no so; tinch rodas sens ser carril; tinch cordas, també tinch fil y fámpoch sech filadó. Tinch un poch de moviment; casi sempre estich penjat. Aixís estich condémnat per avisá á molta gent.

DOS GERMANS.

MUDANSA.

Dinant junt ab en Vidal un dia que queya tot y tenia jo total. una tot me va fer mal guisada ab tot mol refort.

PAU SOLA.

CONVERSA.

—Ay Ramon, ¡no sabs lo susto que vaig tenir!
—Y aixó? Explicat: ¡qué t va passar?
—Res; jugabam 'l Pere y jo; quant sense pensar ab res ensopega y cau.
—Com dimontri no veyá ahont posaba 'ls peus?
—Jo t diré, vá ensopega ab un piló.
—Tan mateix se va fer mal?
—Se va rompre un bras.
—Pero á qué jugabau?
—Tú y jo hu habem dit.

TSELL

QUADRAT NUMERICH.

.....
.....
.....
.....

Omplir los punts ab números que sumats vertical, diagonal ó horizontalment donguin 20.

F. ARNAU.

TRENCA-CLOSCAS.

Masnou.—Vendrell.—Palamós.—Figueras.—Sabadell.—Mataró.

Posin aquests pobles en columna, de modo que una lletra del mitj digui 'l nom d' un edifici públich de Barcelona.

GEROGLIFICH.

I C I

A T

Deeeeeee

ee G

Lo Lo

J. ROSSELLÓ

MEDICAMENTS DEL DR. WOOM

(NORT-AMERICÁ.)

Aixarop-pectoral

per curar tota classe de tós y demás malalties del pit.

AIXAROP

ANTIDIARREICH Y ESTOMACAL.

per curar tota classe de diarreas.

Aixarop-Lactifich.

per aumentar la cantitat y calitat de la llet. Interessantíssim per mares y didas.

Se venen en lo carrer d' en Petritxol 2, botiga d' aixarops.

Il·lustrat per Apeles Mestres ab 27 dibuixos, una portada ab llapis y una gran planxa representant una galeria de 11 retratos fotogrífichs.

Escrit per P. K. (J. Roca y Roca) ab l' ajuda y coloboració de Seraffí Pitarra—Vidal Valenciano—Apeles Mestres—Gumá—J. M. Bartrina—C. Rouré (Bunyegas)—Lasarte—Llanas, Glareta—Diamant—Carlos Galcerán—Pompeyo Gener—J. Llopart—Perico Matalassé—Plusquamperfecte—Pseudonim—Ventalló y Vintró—Pepeta Vilanovina, etc., y altres que no volen ser coneguts y firman ab inicials.

Constará de 16 planas, 8 de xispejants caricaturas y 8 de treballs literaris de totes classes midas y gustos.

¡Preu un ral per tot arren!

Nostres corresponsals poden fer demanda de 'ls Almanachs que vulguin.

Los particulars que vulguin adquirirlo, enviant un ral ab sellos correo, se 'ls remetrá per correo franch de ports.

ALMANACHS AMERICANS DE PARET

AB XARADAS, EPÍGRAMAS Y ENDAVINALLAS.

Gran assortit per tots los gustos y totes las fortunas. Dibujos variats, cromos perfectes, incrustacions d' or, formas distintas y elegants, tamanyos de totes classes y preus baratíssims, desde 2 rals á 18. Tot aixó ho trobaran en la llibreria de 'n Lopez, Rambla del mitj, 20. Vajin á veure 'ls y se convenserán que no exagerém.

VENTA AL POR MAJOR. Als corresponsals s' oborgan grans rebaixas.

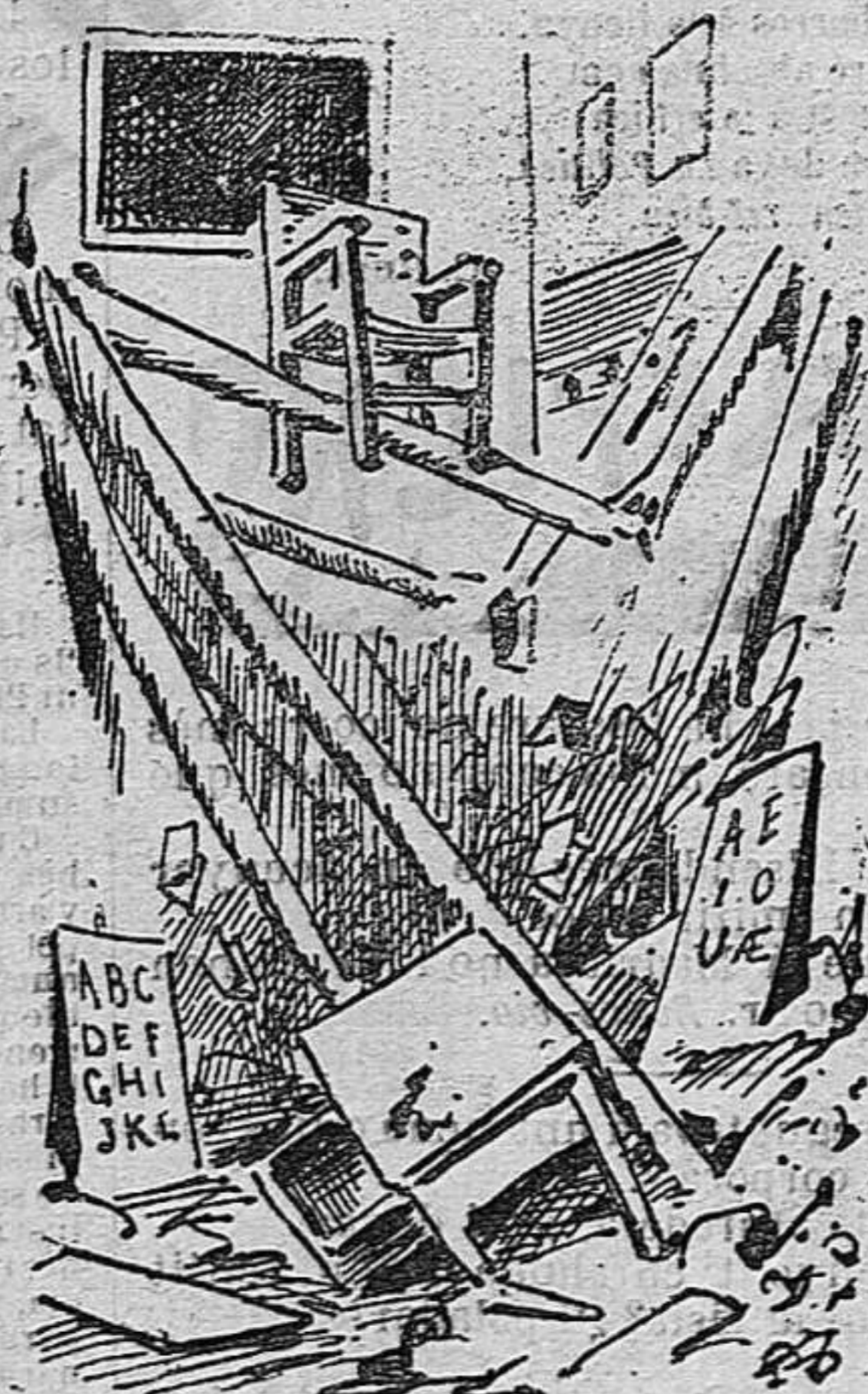
LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 22

COSAS DE LA SENMANA.

—¡Alto!... 'l passapert.
—Si ahí varen abolirlo!...
—Per aixó mateix tornan á demanarlo avuy.

Los estudis comensan á ensorrarse, avergonyits de no servir per res.

Questió d' Escarapela:
—Trii D. Anton.

